

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyeszőg centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok érdekvéleményben résztölnek.

Reklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Hírléptéri színek: garmond sora után 20 krajczár ártandó.

Politikai pletykák.

(Naplójegyzetek)

November 23.

II.

A függetlenségi párt értekezlete csak nagy mosás volt, de nem megtisztulás. Eötvös vajdát szorongatták az ifjak, de kiszorítani a lyukból nem lehetett. Beszédének veleje ez:

Függetlenségi voltam, vagyok, maradok. Az „Egyetértés” az enyém. Eltávolíthatnak a pártból, de nem az elvektől. Nézeteimet érvényesítem a Házban és az Egyetértésben. A mit irtam, csak védekezés volt egy vidéki lap támadása ellen. A nagy vitánál megmutatom, hogy ki vagyok, mi vagyok, miért vagyok.

Igy aztán nem a kemény szívű Tóth János győzött, hanem a lágy szívű Meszlényi Lulu. Közvetítő javaslatát egyhangulag elfogadták a szálka bennmaradt a párt talpában. M helyt megindul a párt, azonnal megfájl a lába. Szurja a tövis.

Kossuth telve van jóindulattal és harci kedvvel; Jusi egy guillotine; Fáy Pista, Thaly Feri, Rigó csupaláng. Mezóssy, Tóth, Barabás kész szónokok.

Mit szóljak Polónyiról? Egy lélegzet alatt államférfi és bujtogató tud lenni, ha akar. Ezt a háborút a Házban ő indította. Tevékenysége a csodával határos. Nagy koponyájában minden elfér. Tudás, fortély, meggyőzés, guny, logika és egy nagy skálájú szónoki képesség képezik fegyverzetét.

E párthoz tartozik Gyóry Elek, a jogász és szónok, Visontay, Thaly a jogruzt történész, Komjáthy is ott volna, ha volna; a két Bartha, Szalay, Okolicsányi, Várossy, Endrey, Hentaller, Pichler, Szluha mind használható emberek. És még igen sokan.

De azt az erőt, mely e párt elveiben lüktet, mégsem látjuk megnyilvánulni. Budhista átok nehezedik a férfiakra. Jobb állni, mint menni; jobb állni, mint állni; jobb fekünni, mint állni; de mindenek fölött legjobb a halál. Ha az okát kutatjuk ennek az apathikus állapotnak: az Eötvös szellemében találjuk meg.

Ez a szellem nem uralkodik a pártban, de ott settenkedik. Ma az egyiket ragadja meg a ezt elboroztatja, holnap kettőt. Nehányan mindig a hatása alatt vannak. A harc foly ugyan a kormánypárt ellen, de rohamok nincsenek. Kevés a taktikai egység. Gyakori a lemondás. Mintha pettyhűdt volna az izomzat.

* * *
November 24.

Élet-halál tusát vív a nemzeti párt. A döntő ütközet iránt nincs végtelen megállapodás. A tulnyomó többség el van szánva mindenre. Ugy szeretnék, mint egykor a normann vitézek, mikor kiszálltak Britanniá földjére — visszarugni a dreglyéket a tengerbe, hogy a meghátrálásnak még a gondolata is ki legyen zárva.

De van köztük egy nagy álmodozó. Egy jó ember, a ki ellenfelét nem nézi gonoszának. Egy lángelme, a ki nem tart butának senkit. Egy hazafi, a ki előtt lehetetlen fogalom a honfoglalás. Egy altruista, a ki el nem hiszi a mások durva önzését. Ez a tulfinom lélegzet nem érta a korszellem rémes durvaságát. Nincs hozzá való szerve.

A parlamentet nem harcoltérnek nézi, hanem templomnak. Várja, hiszi, reméli, hogy az igazság a maga fajtájánál fog győzni. Nem barátja a radikális eszközöknek. Ennek a gironának ő a szép szavu Verguiau-dja. Nem a haláltól fél, hanem a sártól, melyet dulakodás közben fehér palástu

közzsereplésre dobálnak. A küzdelem végső rohamaitól miatta tartózkodik a nemzeti párt.

Politikai hírek.

A kidülő oszlopok. Mégis csak Vészi József jellemezte volt legjobban a Bánffy-kormány irányát, midőn a kártyavilágból vett terminológiát alkalmazva annak helyzetére, azt bettlikormánynak nevezte. A múlt választások érdekesben már erőteljesen érvényesülni látszott a kormány részéről az a törekvés, a mely a szabadelvű pártban minden függetlenséget korlátolni igyekezett, minden ellenállást letérni akart, minden kritikát érzéket megzabasztani cölözött. E törekvésben lelta magyarázatát a Tóth István, György Endre, Jellinek, Fejér Miklós és más előkelő liberális férfiak boykotálása, másfelől pedig maguknak a mandatumhoz jutott hivallóbb férfiaknak a választókerületekben való sajátos elosztása. Mintha a Bánffy-paraszt-furfangja a kerületeknek ebben a kiosztásában nyerte volna legfrappansabb kifejezését! A „jó” kerületek, a melyekben ellenzék ugyasólván nem is létezik, vagy csak elenyésző mértékben van, kiosztattak a Werme Gyulának, a Szóts Pálknak, Perczel Beniknek és a Bánffy testőrség más apró szentjének. Ezenben egy Chorin Ferencnek Ugron Gáborral, egy Csáky Albinnak Hayas Dániellel egy Emmer Kornélknak Zichy Nándor gróffal kellett verekednie a mandatumért. Mintha csak azt mondta volna Bánffy: Nam nagyon bánom, hogy ha nem győztök, de győzelmeket legalább ódázussá kívánom tenni az ellenzék előtt stignealé akarom helyezni a közvélemény szemében. És valóban soha sem nyilvánult volna fényesebben a Bánffy Dezső sokat emlegetett szerencséje, mint akkor, ha sikerült volna pártja elkelőit ezt az affile manőverrel izolálni. Ez utal azonban a szerencse elmaradt. Az időként felmerült közkérdések egyre-másra adták az alkalmat a kormánypárt függetlenségének a Bánffy elleni állásfoglalásra és feloldások mindannyiszor megtalálta az összeköttetés villany vezetékét a közvéleményhez. Jellemző, hogy nincs a kormánypártnak olyan valamelyes jelentékenyebb súly képviselő tagja, a melyik az utóbbi időben ne jött volna összeütközésbe Bánffival. Emmer a 16. §. kérdésében, Chorin a mentelmi jog értelmezésében, Csáky Albin gr. a provizórium ügyében, az Andrássyak az incompatibilitás dolgában, Rohonczy a három millió ismeretes esetében jött össze Bánffival. És most nyíltan kifejezésre jutott az az eddig leppangó ellentét is, a mely Szilágyi Dezső és Bánffy ur közt volt árkok. Sőt magában a kabinet kablében is kitőra disonantia a Josipovich horvát miniszter, híven azoknak a horvát hazafiaknak a hagyományaihoz, a kik annak idején Zrinyi zászlói alatt harcoltak és a kiknek unokái 1860 ban megtagadták a Bécsbe összehívott Reichsrathba a deputatusok választását, nyíltan felmondja a szolidaritást Bánffival. Vajjon ilyen körülmények között mire támaszkodik még Bánffy ur? Nem veszi-e észre, hogy arra az incompatibilitás, vicinális tömegre való hivatkozása nem egyéb, mint igazolása Bartha Miklós a korhadó hídról való remek hasonlatának, a mely szerint a h d szerkezetben már csak a felhalmozott sár, iszap, pór és hulladék képviseli az összetartozandósági erőt. (v. a.)

Ezzel a kabinetben részleges miniszterválság állott be, a melynek a jelentősége azonban, tekintve a horvát miniszter különleges közjogi és politikai állását, nem is mérhető össze egy-egy resszort-miniszter kilépésének fontosságával.

Ez azonban még nem minden. Épp olyan, sőt talán még nagyobb jelentőségű esemény az, hogy Szilágyi Dezső lemondott a képviselőház elnökségéről, mert önértékelés és törvénytiszteltetlenség nem tartotta öszférőnek úgy kezelni a házszabályokat, a hogy azt tőle Bánffy s az általa vezetett pretoriánus többség kívánta.

Szilágyi lemondása, ha nem is expressis verbis, de a dolog lényege szerint mindenestre azt jelenti, hogy Szilágyi Dezső egyuttal kilép a kormánypártból is, mert elítéli annak egy politikáját, mint e politika taktikai eszközeit. Szilágyihoz csatlakozott lemondásával Lang Lajos képviselőházi első elnök is, azzal a kijelentéssel, hogy ő az elnökkel mindenben szolidárisnak vallja magát, s a házszabályokat másként nem kezelheti, mint a hogy két hét óta kezelte. Ez a megokolás teljes világot vet azokra a machinációkra is, a melyek következtében Szilágyi látta szükségessnek lemondani az elnöki tisztről.

A kormány tagjai közt és a szabadelvű pártban óriási a konsternáció. Tisztában vannak vele, hogy a lemondások folytán a Bánffy-kormány, sőt az egész szabadelvű párt sorsa meg van pecsételve.

Azt a hatást, a melyet egy horvát miniszternek alkotmányos aggodalmakra való hivatkozással történt lemondása Bécsben szükségképpen fölvidé, és azt a hatást, a melyet egy Szilágyi Dezsőnek visszalépésére kényszerítése a magyar közvéleményben mulhatatlanul felkelt: semminemű mesterkedéssel többé el nem enyészethetik. Megrendült fölöttük a mennyezet és megrendült alattuk a föld. A ma este őszszelivott szabadelvű párti értekezleten Bánffy megkísérli ugyan még, hogy elcsüggedt, végképp demoralizált híveibe lelket öntsön, s egy bizalmi komédiával azt demonstráltaa fölfele, hogy éppen ő az az erőszakos ember, a ki a helyzet zűrzavarán keresztül tudja magát vágni, de ennek a demonstrációnak a sikerére már a legnagyobb optimisták sem számítanak. Sőt — úgy vagyunk értesülve, — ma este, midőn Bánffy ex-lex-programját előterjeszti, többen későlvén az ellen felszólalni s éppen nincs kiárva, hogy a bizalmi demonstráció provokálása azzal fog végződni, hogy a szabadelvű párt tagjai közül számosan, még pedig annak legtekintélyesebb elemei sorából kilépnek a pártból.

Az ellenzéki pártokon, melyek körébe a válság kitörésének híré a Magyarország tegnapi száma vitte meg, osztatlan az elismerés ama férfiak iránt, a kik későbbek lemondani magas állásukról s annak minden erkölcsi és anyagi előnyeiről, semhogy a Bánffy Dezső homályos terveihez szolidaritásban kerüljenek. Fényesebben nem lehetett volna igazolni sem tartalmában, sem formájában azt a harcot, melyet az ellenzék Bánffy kormányra ellen hónapok óta folytat. Mikor a horvát Josipovich s a magyar Szilágyi Dezső, a kiknek politikai és magán egyenisége annyira különbözik s alig találkozik másban, mint a törvény és alkotmány feltétlen tiszteletében s a szabadelvű pártban volt tartozásban, így kénytelen egyszerre lezakítani magáról ezt a kötléket: ez a legfényesebb bizonyossága az ellenzék igazságának, mikor Bánffyt gyanuval fogadta, mikor szándékai felől ismételt felvilágosítást kért s mikor lehetetlenné tette neki, hogy alkotmányellenes céljainhoz megszerezze az alkotmányosság látszatát.

De nem az a lényeges most, hogy az ellenzék mekkora elégtételt kapott, hanem hogy a hazugágnak, a fufanguknak, az erőszaknak, a korrupciónak, a lelkiismeretlenségnek, a tudatlanságnak az a rendszere, a melyet Bánffy képvisel, végre-valahára összeomlik. Még kitatarozni sem lehet többé, legföllebb arról lehet szó, hogy a korhadat, penészgombás romokat mekkora sietéssel és hogyan takarítják el.

A válság.

Budapest, decz. 6.

A válság kitör az egész vonalon. Josipovich horvát miniszter még tegnap este tudatta Bánffival, hogy lemond, s ma délben formaszert lemondó levelét a miniszterelnök kezéhez juttatta.

Ezzel a kabinetben részleges miniszterválság állott be, a melynek a jelentősége azonban, tekintve a horvát miniszter különleges közjogi és politikai állását, nem is mérhető össze egy-egy resszort-miniszter kilépésének fontosságával.

Ez azonban még nem minden. Épp olyan, sőt talán még nagyobb jelentőségű esemény az, hogy Szilágyi Dezső lemondott a képviselőház elnökségéről, mert önértékelés és törvénytiszteltetlenség nem tartotta öszférőnek úgy kezelni a házszabályokat, a hogy azt tőle Bánffy s az általa vezetett pretoriánus többség kívánta.

Szilágyi lemondása, ha nem is expressis verbis, de a dolog lényege szerint mindenestre azt jelenti, hogy Szilágyi Dezső egyuttal kilép a kormánypártból is, mert elítéli annak egy politikáját, mint e politika taktikai eszközeit. Szilágyihoz csatlakozott lemondásával Lang Lajos képviselőházi első elnök is, azzal a kijelentéssel, hogy ő az elnökkel mindenben szolidárisnak vallja magát, s a házszabályokat másként nem kezelheti, mint a hogy két hét óta kezelte. Ez a megokolás teljes világot vet azokra a machinációkra is, a melyek következtében Szilágyi látta szükségessnek lemondani az elnöki tisztről.

A kormány tagjai közt és a szabadelvű pártban óriási a konsternáció. Tisztában vannak vele, hogy a lemondások folytán a Bánffy-kormány, sőt az egész szabadelvű párt sorsa meg van pecsételve.

Azt a hatást, a melyet egy horvát miniszternek alkotmányos aggodalmakra való hivatkozással történt lemondása Bécsben szükségképpen fölvidé, és azt a hatást, a melyet egy Szilágyi Dezsőnek visszalépésére kényszerítése a magyar közvéleményben mulhatatlanul felkelt: semminemű mesterkedéssel többé el nem enyészethetik. Megrendült fölöttük a mennyezet és megrendült alattuk a föld. A ma este őszszelivott szabadelvű párti értekezleten Bánffy megkísérli ugyan még, hogy elcsüggedt, végképp demoralizált híveibe lelket öntsön, s egy bizalmi komédiával azt demonstráltaa fölfele, hogy éppen ő az az erőszakos ember, a ki a helyzet zűrzavarán keresztül tudja magát vágni, de ennek a demonstrációnak a sikerére már a legnagyobb optimisták sem számítanak. Sőt — úgy vagyunk értesülve, — ma este, midőn Bánffy ex-lex-programját előterjeszti, többen későlvén az ellen felszólalni s éppen nincs kiárva, hogy a bizalmi demonstráció provokálása azzal fog végződni, hogy a szabadelvű párt tagjai közül számosan, még pedig annak legtekintélyesebb elemei sorából kilépnek a pártból.

Az ellenzéki pártokon, melyek körébe a válság kitörésének híré a Magyarország tegnapi száma vitte meg, osztatlan az elismerés ama férfiak iránt, a kik későbbek lemondani magas állásukról s annak minden erkölcsi és anyagi előnyeiről, semhogy a Bánffy Dezső homályos terveihez szolidaritásban kerüljenek. Fényesebben nem lehetett volna igazolni sem tartalmában, sem formájában azt a harcot, melyet az ellenzék Bánffy kormányra ellen hónapok óta folytat. Mikor a horvát Josipovich s a magyar Szilágyi Dezső, a kiknek politikai és magán egyenisége annyira különbözik s alig találkozik másban, mint a törvény és alkotmány feltétlen tiszteletében s a szabadelvű pártban volt tartozásban, így kénytelen egyszerre lezakítani magáról ezt a kötléket: ez a legfényesebb bizonyossága az ellenzék igazságának, mikor Bánffyt gyanuval fogadta, mikor szándékai felől ismételt felvilágosítást kért s mikor lehetetlenné tette neki, hogy alkotmányellenes céljainhoz megszerezze az alkotmányosság látszatát.

De nem az a lényeges most, hogy az ellenzék mekkora elégtételt kapott, hanem hogy a hazugágnak, a fufanguknak, az erőszaknak, a korrupciónak, a lelkiismeretlenségnek, a tudatlanságnak az a rendszere, a melyet Bánffy képvisel, végre-valahára összeomlik. Még kitatarozni sem lehet többé, legföllebb arról lehet szó, hogy a korhadat, penészgombás romokat mekkora sietéssel és hogyan takarítják el.

A nap eseményeiről különben tudósítónk a következőkben számolnak be:

Szilágyi Dezső lemondása.

Budapest, decz. 6.

Josipovich Imre horvát miniszter lemondása után egy hatásos horderejében még sokkal szenzációsabb esemény következett be a mai nap folyamán.

Szilágyi Dezső a képviselőház elnöke lemondott az ország első méltóságáról, a Ház elnökségéről.

A lemondás híre a legnagyobb megdöbbenést keltette az összes parlamenti körökben.

Szilágyi Dezső oma, következményeiben egyelőre még beláthatatlan elhatározásának előzményei ismeretesek.

Egy külföldi lap, a Berliner Tagblatt a miniszterelnök egyenes utasítására támadást intézett Szilágyi Dezső ellen, kinek pártatlansága képezte a Ház ülései eddigi méltóságának egyetlen biztosítékát. Szilágyi Dezső méltán várhatta volna, hogy ezt a galád támadást a kormány és a többség dezavualja. De nemcsak, hogy ez nem történt meg, hanem értékre adták, hogy a berlini czikk a kormány sajtó-irodájából került ki s hogy tőle a házszabályok másforma kezelését várja ez a többség, mely őt az elnöki székre ültette.

Lemondását ma az ülés elején be akarta jelenteni a Háznak, mert már a mai ülésen sem akart elnökölni. De mivel a Ház alelnökei közül egyik sem volt jelen és így az ülés vezetést senkire sem lehetett bízni, megmáshatatlanságának bejelentését a holnapi ülésig elhalasztotta.

Elhatározásáról első sorban Horánszky Nándor, a nemzeti párt elnökét értesítette, ki a napirend iránti tájékoztatás kedvéért kereste fel a Ház elnökét. A tájékoztatás azonban feleslegessé vált, mert Szilágyi nyomban közölte Horánszkyval, hogy ő holnapról kezdve már nem élne többé a Háznak.

Horánszky Nándor megdöbbenve vett tudomást az elnök elhatározásáról, melyet Szilágyi Dezső ismételt megmáshatatlanság jelentett ki.

Szilágyi Dezső ezen lépése villámcsapásként hatott az egész Háza. Az ellenzék nem szívesen látja távozni azt az embert, kinek politikai erényeiben látja egyetlen biztosítékát annak, hogy a házszabályok az elnöki székből pártatlanul kezeltenek, a kormánypártra pedig egyenesen lesújtó hatással volt a lemondás híre.

A lemondás hatása rögtön nyilvánult egy más eseményben is: Láng Lajos, a Ház első alelnöke szolidárisnak érezve magát Szilágyi Dezsővel, szintén bejelentette lemondási szándékát és erről nyomban értesítette az illetékes tisztezőket. Báró Bánffy nyomban magához hivatta Lángot és igen hosszan tárgyalt vele a miniszteri szobában, őt lemondásának visszavonására kérve.

Mintán Kardoss Kálmán szabadságra ment, a Háznak holnapról kezdve már csak Láng Lajos lenne egyetlen elnöke, — ki ha szintén lemondana, oly komplikációk állhatnának be, melyeknek fejleményei beláthatatlan zavarokat idéznének elő a parlament életében.

Elnök-utódok.

Bánffy miniszterelnök a képviselőház mai ülése alatt az elnöki állást Tisza István grófnak, az alelnökit pedig Gajári Ödönnek ajánlotta föl. Az utóbbi kijelentette, hogy a mostani körülmények között a neki felajánlott alelnöki állást el nem fogadhatja.

Az alelnökök.

Láng Lajos, a képviselőház alelnöke, lapunk egyik munkatársa előtt azt a kijelentést tette, hogy ő, a mint Szilágyi lemondásáról értesült, szintén rögtön bejelentette lemondását és csak az iránt tett ígéretet, hogy a Ház üléseit az elnök-kérdés formalitásainak eldöntéseig vezetni fogja. Ő, ugymond, a házszabályokat nem kezelheti másként, mint a hogyan két év óta kezelte. Ő Lutherrel tart, a ki azt mondotta: Hier steh' ich, und kann nicht anders, nem pedig azzal a volt osztrák miniszterrel, a kinek, a mikor egy zsidó professzor kinevezését az erős támadás folytán visszavonta, szembe-

vágálk: Hier steht er, kann aber auch anders!

A másik alelnökök, Kardoss Kálmánt mindenfelé keresik, azonban róla is az a hír van elterjedve, hogy írásbeli lemondása már a legközelebbi napokban a Ház asztalán lesz.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Budapest, decz. 6.

Távirati tudósításunk kiegészítésével közöljük még az alábbiakat:

A zárt ülés.

Elnökök megnyitja a zárt ülést s kéri, van e helye a zárt ülésnek.

Apponyi Albert gróf: Nem barátja a zárt ülésnek. A horvát miniszter lemondása miatt kérték a zárt ülést. Alkotmányellenes viszonynak bejelentése olyan, hogy azt 24 óráig sem lehet szó nélkül hagyni.

Az ellenzék harca törvényes és parlamentáris. Az alkotmányellenes forma bejelentéseiről a kormánypárt felelős. De majd erről nyilvános ülésen beszélünk.

Bánffy Dezső báró: Apponyi azért kért zárt ülést, hogy röviden bejelentse, hogy nincs szükség zárt ülésre.

Az tény, hogy a kabinet egy tagja közt nézeteltérés volt azon esetre, ha az indemnitás jan. 1-re nem lesz meg.

Ezért Josipovich beadta lemondását. Ez a tény s ennek megbeszélése nyílt ülésre való. Ezért ne határozzák el a zárt ülést.

Kossuth Ferenc: A zárt ülésnek helye van. A horvát miniszter lemondásának indoka olyar, hogy azt 24 óráig sem lehet szó nélkül hagyni. Ez ellen a kormányzat ellen minden fegyverrel kell és szabad küzdeni. Majd meglátjuk, hogy a jog győz e vagy az erőszak. (Zajos taps.)

Rakovszky István: Szégyen, hogy a magyar miniszterelnöknek a horvát miniszterrel kell lezárkóztatni.

Szentiványi Árdád: Nincs személyes torzalkodás, de az ellenzékét kétszer megcsalták a miniszteri székből. (Taps.)

Elnökök: Ilyen kifejezést nem szabad használni. Rendreutasítom.

Szentiványi: Az Isteni békénél nem volt-e a megállapodás: kuriai bíráskodás, tiszta választás stb. Innen kellett megvilágitani a helyzetet. Még Tisza István is azt mondta Apponyinak, hogy nagy szolgálatot tett a hazának. Vannak önkö közt is intakt emberek: Szilágyi, Széll, Anrássy foglalják el annak az embernek helyét, a ki csak fufanguhoz és becsapásokhoz ért. (Viharos éljenzés.)

Bánffy: Sokat eltűrök. Hát volt köztünk egyesség, hogy bizonyos kérdések megoldásával továbbra is együtt maradjunk? A kormány is akarta a kuriai bíráskodást, de a főrendi ellenzék volt az oka, hogy nem lett belőle semmi. Az utóbbira, úgy látszik, nem értették meg egymást. Az a kívánság, hogy innen menjek el, nem önökötől függ, de innen (a jobboldalra mutat).

Mig itt így gondolkoznak, megmaradok. (Tomboló éljenzés a jobboldalon.)

Ivánka Oszkár: Itt kérdés tárgyává tették, hogy Josipovich Imre azon indoklása, mely a „Magyarország”-ban közzétett, igaz-e? Báró Bánffy válaszában azt fejegetti, hogy nem. Nos, nekem Josipovich Imre kijelentette, hogy az szóról-szóra igaz. Már pedig én a lemondott miniszter szavahitelségét többre becsülöm mint a miniszterelnökét. (Pereczkig tartó zaj. Éljenzés balfelől.) A kormány feladata nyilatkozni arról, miként kívánja a Josipovich ügyet a nyilvános ülésen tárgyalni, csak az lenne kívánatos, hogy azt a nyilatkozatot a kabinetnek olyan tagja tegye meg, a ki még szavahitető. (Óriási lármá jobboldal. Élénk helyeslés és tétszás balfelől.)

Elnök rendreutasítja.

Ivánka Oszkár: Vannak tények, a mire más alkalmas szót nem találunk.

Bánffy Dezső báró: Elhiszi, hogy Ivánka hallotta Josipovichot, hogy a „Magyarország” tudósítása helyes. Én nem is mondtam, hogy helyes-e, vagy nem a „Magyarország”, közleleménye.

Polónyi Géza beszéde folyamán megemlékezik egy esetről, midőn Bánffy vele és Ugron Gáborral szemben sem tartotta meg szavát. Az 1891 iki újságíró-sztrájk idejében történt. Bánffy akkor azzal állt elő, hogy azért nem válthatna be szavát, mert Kossuth temetése alkalmával nemcsak pártválság, hanem koronaválság is fenyegetett.

Bánffy: Nem voltam a teremben. (Zaj. Miért buki!) Polónyi a kormányválságról beszélt. Ki kell jelentenem, nem igen emlékszem. (Nagy zaj. Kacagás.)

Polónyi ural bízalmam nem igen beszélhettem. Mint házelnök nem is érteudhettem. Négyzetközti beszélgetést nem szokás elmondani.

Sipos Testvérek

cipő, kalap, fehérnemű és női divatruhákban

Kolozsvári Központi Egyetem - Kézírtár

Nagy választék: férfi- női és gyermek posztó cipők, csizmák, láger alsó ingek és nadrágok, harisnyák, ke tyűk, teli sapkák, sárczipők, női - 25 férfi - 50. Nyakkendő, ujdonságok.

844 - 81 - 50.

ki zsebéből és szótlanul a sirra teszi...

Mikor a három színész eltávozott, a kíváncsi ember megnézte a füzet címét. Ez a jól ismert felírás volt rajta: „Im dritten Stock.“

*

A sir a megboldogult Gyarmathy Miklós sirja volt.

— **A vigadó óra** rendetlenkedései miatt ismételt hallottunk panaszt a közel lakó közönség köréből. Meg-megtörténik, hogy az óra heteken keresztül nem jár, majd ha jár, rendetlenül üt. Tudunk szerint ez az óra keze és a többivel együtt a városi tanácsa felügyelete alatt egyik helybeli mechanikusunk végzi. Nem tudjuk, hogy öt, avagy magát az óra szerkezetét kell-e a rendetlenkedés miatt felelőssé tennünk, de a panaszt, mint közérdekűt, ismételve ajánljuk a tek. Tanács figyelmébe.

— **Felolvasás Bem tábornokról.** Karácsony másod napján kellemes élvezetben fog résztulni Kolozsvár közönsége. Az 1848—49-es idők történetének hazánkban legkiválóbb ismerője Hegyesi Márton fog felolvasni Bem tábornokról a rendező bizottság felkérésére folytat. A bizottság a vasárnapi gyűlésekből kifolyólag levélben kérte fel a jeles történet íróit, ki ma, a rendezőség egyik tagjához a következő sorokat intézte:

A hozzám intézett kérésre válaszul ez a szék nem rendelkezik tudatni a rendező bizottság mélyen tisztelt elnökével a tagjaival is:

A megbízást elfogadom. Hazafias a cselekedetem kötelességem azt tölem telhetőleg előmozdítani. De még azért is, hogy már egyszer újra lássam az én tisztelt és szeretett barátaimat.

Remélem, csak nem lesz oly zord az idő, hogy orvosilag az én ronsolt egészségi állapotom miatt el legyek tiltva az utazástól. De még ezen nem remélt esetben is előre elküldöm neked dolgozatomat, hogy azt mással olvastasd fel.

Teged Szabó Samu bácsival, Kozma Ferivel, Márky dr.-ral, Hory Bélával s az egész rendező bizottsággal együtt üdvözölve vagyok.

Nagyvárad, 1898. decz. 6-án.

szerető barátod

Hegyesi Márton.

— **Az izraelita „chamuska“ ünnepe** alkalmából, esztendőnkön d. u. 4 órakor, a nagy utcai izraelita templomban egyházmunkálatilag egybekötött istentisztelet fog tartatni.

— **Nagy idők tanuja.** Mint a Történelmi Lapoknak jelentik, Brassóban tegnap temették el háromszéki alibisi született vén Andrást, ki 87 évet élt a szabadság harcban a Gábor Áron mellett küzdött. A csomagszerűségű élt, a városi agyápolásban halt meg végelgyengülésben. Darék, egyenes lelki ember volt mindig.

— **Nemeskéri Kiss Miklós bejeg.** Nemeskéri Kiss Miklós ezredes, a magyar közéletnek ez a nagy tisztelt álló alakja, — mint részvétellel értesültünk — állandó lakóhelyén, Párisban, súlyosan megbetegedett. Az agy katonatiszt állapota annyira aggasztó, hogy fiát, Nemeskéri Kiss Pál földműveléstügyi államtitkár, táviratilag szólították Párisba. Az államtitkár napok óta virraszt beteg édesátya mellett.

— **Változások egy hírlapnál.** Az Egyetértés című hírlapnál legújabbban nagy változások történtek. A lap tulajdonjogát egy konzorcium szerezte meg, a melynek az élén Eötvös Károly és Olay Lajos áll. De a szerkesztőségben sem maradt el a változás. A lap eddigi főmunkatársa Kossuth Ferenc ma a következő nyilatkozatot teszi közzé:

Bár ezúttal is épp úgy, mint eddig, rendesen fogok az Egyetértés-be írni és ezúttal is viszonyban fogok maradni azokkal, kik szívükön hordják hazám sorsát és jövőjét, épp úgy, mint én, e nappal megszűnök az Egyetértés-nél mint főmunkatárs szerepelni, mert ezt lehetetlennek teszik azok a teendők, melyeket rám ró pártunk vezetése.

Kossuth Ferenc.

— **Öt milliárdos pénztárak.** Tudvalevő, hogy a németek az 1871-ki porosz-francia háború befejezése után 5 milliárd hadiszerződést kötöttek a szerencsétlen francziákkal. Bismarck 200.000 nyi helyőrséget hagyott a francziáországi erődökben s ez az orrási haderő addig maradt volna a francziák nyakán, míg a hadiszerződés az utolsó pfeinigig le nem rótták. Bismarck azt hitte, évekre német igába hajtotta a germán faj örök ellenségét a galusokat, a francziák azonban háromnegyed év alatt kifizették az óriási összeget s a németek kiakarodtak. Külön vonatokon szállították a milliókat Németországba; az ércpénzt természetesen nem amugy a kocsiha hányták, hanem lecukott pénztárakba. Ezeket a pénztárakat a napokban elárvarezték. Egy ilyen kassza, mely valamikor milliókat rejtgetett, eladt 18—20 frankon. Ugyancsak ez alkalommal elárvarezték a francia szenátus régi miniszterpadját — 30 frankért.

— **A hercegnő kutyái.** A szerencsétlen végt II. Sándor császár morganatikussá felesége, Szaravszky hercegnő most legnagyobb pasztizóját kutyákban és madarakban találja. A hercegnő minden utazása alkalmával is magával viszi kedvenceit s nizzai nyaralója is tele van kutyákkal. A kényeztetett állatok külön udvarmester felügyelete alatt állanak s a legnagyobb kényelemben élnek. — A hercegnő igen viaszavonulnak él leányai is.

állandóan gyászban járnak. Az orosz arisztokrácia nem érintkezik velük, de az uralkodóház tagjai igen jó viszonyban vannak a hercegnővel s leányaival.

— **A párisi nagy kerék.** A Párisban épülő nagy forgó kerék már egyre közelebb lép a megvalósulás stádiumához, — míg az 1900-ik év lesz hivatala azt bemutatni a bámuló emberiségnek. A nagy forgó kereket tisztán angolok tervezték s azok is készítik, nagy érdeklődéssel költvén a párisiaknál, kik illyent még soha sem láttak, ha csak odaát nem jártak az angolok között. Külsőjére nézve a kerék nem igen különbözik attól, melyet a londoniak oly jól ismernek, de a fő előnye s nevezetessége abból áll, hogy a világnak legnagyobb kereké, a mennyiben átmérője 328 láb, a legmagasabban függő kocsija pedig a kerék aljától 347 lábnyi magasságban van. Ha megtelik 1600 embernek ad helyet. A kerék augusztus havában kezd meg működését s a kiállítás egész ideje alatt szolgáltatta majd az Eiffel toronynak a látogatókat.

— **Drágább lesz a kalap.** A férfikalapokról van szó. Illetőleg a férfiak zsebéből, mert azt fogja terhelni ez a legújabb áremelés. Ugyan eddig is eleget fizettünk egy jó kalapért s a divatváltozás is mindig pénzbe került annak, aki fashionable szokott öltözködni, hanem most nem ez az oka annak, hogy többet fognak követelni tőlünk egy-egy alkalmas fejfedőért. Egy ring határozta így, a legújabb érdekszürelesség, amely katasztrófa szöfölte föl a kalapok árát. A divatkereskedők azt mondják, hogy Európa minden kalapgyárosa 80—160 perccenttel emelte föl a kalapkészítéshez szükséges nyersanyag árát s ehhez kénytelen alkalmazkodni a „Magyar férfikalap Egyesület“ is, amely a következőképpen határozott:

Tekintettel arra, hogy a kalapok beszerzési ára tetemesen növekedett és a kereskedők a kalapokat régi áraikon csak úgy adhatnák el, hogy rosszabb minőségű kalapokat kellene nekik készíteniük a kalapgyártó közönség rovására, kimondja a kalaposok egyesülete, hogy ezúttal a kalapok árát arányosan emeli a beszerzési árhoz képest.

— **A legértékesebb gyémántok.** Hogy most már nem a korona főknél kell kutatnunk, ha valami különösen szép és nagy értékű képviselő kincseket a tulajdonosát kereszti, hanem az új világ gazdag nábobjai és milliomasai sorában, azt ma már mindenki tudja. A legújabbban felfedezett vagy talált drágakövek is ezek kezei között vannak. Mrs. William Astornek van állítólag a legértékesebb gyémánt-gyűjteménye. A legszébbel azonban viszont Mrs. Cornelius Vanderbilt dicsekedhetik. Kicsike ugyan a mennyiség csak egy karatnyi nyom, férjének mégis 10.000 forintjába került. Miután a gyémántnak értéke súlyának hatványa arányában növekedik, a Vanderbiltné a gyémántja, ha a Kok-i-Noor súlyával (vagyis 102 $\frac{1}{4}$ karattal) bírna, körülbelül 7.600.000 forint értékű képviselne. Mrs. Vanderbiltné a ritka ékszere Sumbulpoorból vagy Golcondából való.

— **Drága játéktér.** Aligha lesznek olyan boldog gyermekek a világon, mint a Vanderbiltné gyerekei. Az ötödik avenue épült Vanderbilt palotában ugyanis — mint new yorki levelezőnk írja — a gyermekeknek egy új játéktérteret készítettek, mely három millió dollárba került. A dolog ugyanis úgy áll, hogy a Vanderbilt palotával szemben van egy nagy árkaház partja, melyet már régebben megvételre kínáltak a milliomasoknak. Most azután az öreg Vanderbilt végre három millióért megvásárolta a telket gyermekei számára. A parkot a palotával egy földalatti folyosó köti össze, hogy a kis milliomasok kényelmesen mehessenek a három milliós játéktérre.

Egyleti élet.

Meghívó. Alulírott mint a „Jószágsegélyező egylet“ elnöke a Ferenc József tudomány egylet jogász ifjúságát a f. évi december hó 9-én (Pénteken) d. u. 6 órakor a jogi kar II. számú tantermében tartandó ifjúság közgyűlésére biztossággal meghívom.

*

A kolozsvári ipartestület ifjúságának önképzőköre, 1898. december 11-én este 8 órakor rendezi a kör helyiségében (Wes-selényi Miklós utca és Szép-utca sarkán) műsorral egybekötött első ház i tea-estélyét, melyre az érdeklődőket biztossággal meghívja.

SHINHAZ.

Ember tragédiája. Madách drámai költeményének előadása elő máris eleve nagy érdeklődéssel néz a közönség. Az érdeklődést fokozza az, hogy Ért Fáy Szeréna játssza, ki tudvalevőleg nem gyávonszer játéksza ezt a szerepet a budapesti Nemzeti Színházban, s a kritika egyhanguan elismerte, hogy ő legjobb Éva. Ádámot Kovács Gyula, Lúczifert Szentgyörgyi játsszák az idén is. A darabhoz tudvalevőleg gyönyörű díszletek vannak s most az új kosztümök emelni fogják az előadás fényét. A darabot a próbák folynak; Janovics rendező nagy ambícióval készül, hogy a remek drámai költemény kitűnő előadásban kerüljön színpadra. Első előadása pénteken, a második szombaton lesz.

*

Carmen. Bizet nagy hírtű operájából az énekpróbák serényen folynak, a melyeket a napokban bevégezve, a színpadi és zene-

kari próbák veszik kezdték. Az operát Stephanides nagy ambícióval és a jeles művész illő kiváló gondnal tanítja be. A bemutató előadás a karácsonyi ünnepek előtti napokra van tervezve.

Gyászrovat.

A kolozsvári posta és táviró hivatalok tisztikarát újabb gyász érte. Tagtársuk Balázs Ferenc, posta és táviró tiszt életének 31-ik évében tegnapelőtt meghalt. A szorgalmas és tevékeny hivatalnok halála nagy részvételt keltett fel főképen pályatársai között. Temetése ma délután lesz a Kül-közép-utcai gyázházról. Halála alkalmából a főposta épületen kitzítették a gyászszászót.

*

Szászvárosi Szász András, a kolozsvári földészek egyik legtekintélyesebbje, tevékeny és szorgalmas gazdák egyik legtehetősebbje tegnapelőtt életének 67-ik évében meghalt. Halála nemcsak a földészek, hanem más körökben is élénk sajnálkozást és részvételt keltett. Elhunytát nagyszámú családtag és széles körű rokonság gyászolja. Temetése szokatlannul nagy részvét mellett ma délután volt.

*

Szabó András székely-udvarhelyi ref. kollegium tanár megrendítő csapás érte. Egy éves boldog házassága után f. hó 5-én örökre elveszítette kedves feleségét, a városan általánosan ismert, mindenki föl tisztelt nőt, a példás háziasszonyt. Saját élete árán adott újabb életet egy ezáltal leszármazott gyermeknek. Az anyai sirján fakadt ki az ártatlan rózsabimbó. Egy év leforgása alatt egész történet az életből! Menyasszony, halott; boldog vőlegény, siralmas özvegy; árva. Oh milyen kép ez?!

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

Szilágyi Dezső.

Budapest, decz. 7.

A K. É. tudatja:

A képviselőház elnökének tegnap bejelentett lemondása még ellenzéki körökben is a legmélyebb benyomást keltette. Kezdetben örömmel fogadták a hírt, mint a pillanatnyi politikai helyzet forduló pontját, de aztán később tárgyilagosan mérlegelven ez eseményt, kalandosabbnál kalandosabb hírek kerültek forgalomba a legközelebbi jövő alakulását illetőleg. Az ellenzéki pártköri körök, melyek egyébiránt tegnap igen lázogatottak voltak, csak kombinációkra szorítkozhattak s érthető kíváncsisággal várták a szabadalvú pártból nagyon is ritkán érkező híreket, Szilágyi lemondása, mint a „K. Ért.“ jelenti, a beavatottaknak nem jött egész váratlanul. Meglepő csak az a tény volt, hogy a ház elnöke e felelősség teljes lépését oly időben tette, a mikor a miniszterelnöknek még alkalma sem nyílt a legközelebbi jövőre nézve tervét a nyilvánosság előtt kifejteni.

Általában azonban Bánffy bukását egy nemzeti, mint a figgetlenség pártban a leg-rövidebb idő kérdésének tekintik. „A leg-utóbbi órák eseményei — így nyilatkozott az ellenzék egyik legkiválóbb tagja — annyira kedvező chance-ot szolgáltatott az ellenzék ügyének, hogy csakul teljes elérése előtt immár meg sem állhatunk. A mig Bánffy a miniszterelnök, normalis parlamenti viszonyok nem jöhetnek s nem szabad jönniük.“ Az ellenzéki pártok külsőben holnap értekezleten tartanak, hogy a holnapi deklarációk alapján a helyzetet megbeszéljék és a további magatartást megállapítsák.

Várkonyi lázító pere.

Budapest, decz. 7.

Várkonyi István paraszt szocialista vezető a budapesti esküdtzések hat hónapi fogházra ítélt. Ugyanazon időben foglalkoztatta Várkonyi a nyiregyházi törvényszéket is, a hol vizsgálatot tartottak ellene a lázítás miatt. A vizsgálatot már befejezték s a végtárgyalást december 14-re tűzték ki. Várkonyi vagyonát a budapesti törvényszék zár alá is vette; ezt a zárlatot azonban most feloldották, mert a költségekre a szükséges összeget Várkonyi felesége letéteményezte.

A kormánypart értekezlete.

Bpest, decz. 7.

A kormánypart tegnap este népes értekezletet tartott. Tisza Kálmán szólt fel először és egy nyilatkozatot olvas fel, a mely szerint, miután a Házban az obstrukció folytán az indennitit a rendes időben letárgyalni nem lehet, a párt a kormányt az „ex lex“ állapotok kerestülviteiben támogatni fogja. Beszédében erősen kikelt az ellenzéki pártok ellen. Az ellenzéki pártok mostani viselkedését alkotmány-

elleni lázadásnak mondja. Az országot, ugymond, nem lehet kitenni annak, hogy január elsején minden felforduljon. Ezért egy határozati javaslatot mutat be, mely szerint a kormány felhatalmaztatik, hogy ha az indennitit javaslat december 31-ig törvényt nem válik, az államháztartás érdekében szükséges teendőket előre megállapított határok között intézi a ki-egyezési javaslatoknak teljes viszonyossági biztosítása és a mostani állapotok fenntartása mellett.

Utánna Emmer Kornél beszélt, a ki kijelentette, hogy a törvénytelen kormányzathoz hozzá nem járul.

Hegedüs Sándor biztosítja a kormányt a párt bizalmáról.

Ezután Bánffy szólt fel s kijelentette, hogy kötelességének tartja már most a kormány álláspontját ismertetni.

Feltétlenül szükségesnek tartja a mostani rendkívüli körülmények között kielégítő intézkedéseket alkalmazni, hogy Magyarország állami gépezete fenntartassék. A mostani helyzet igenis különböző körülmények következtében kétségtelenül személyi jellegű, de ő azok jogosultságát el nem ismeri. A kormány felelősségének tudatában nem nézheti összetett kézzel, hogy Magyarország állami, politikai, alkotmányi tekintélye teljesen alá süllyedjen. Nem lehet engedni, hogy a kisebbség akaratára érvényesüljön.

Reméli, hogy pártja nem adja ki a fegyvert kezéből és ő addig, míg a párt bizalmát bírja, kötelességét fogja teljesíteni.

Emmer Kornél nyíltságánál fogva kénytelen újra az előterjesztés ellen aggályainak kifejezést adni. A végzettség, mely indokolhatóvá tehetné az indítványt, még ma nem forog fenn. A hatalmi állás szempontjából el kell ismerni, hogy a kormány januárban már nem lesz képes alkotmányosan kormányozni; mert az a meggyőződése, hogy az ellenzék nem fogja ennek a kormánynak az indennitit megszavazni.

A kibontakozásra nézve a jelenlegi körülmények között nincs más hátra, mint a kormány lemondása.

Felkiáltások: Nem engedjük! Igen veszedelmes precedenst képezne.

Ő úgy véli s vele azt hiszik még igen sokan, hogy az alkotmányosság megmentésére minden kínálkozó kísérletet meg kell tenni és ha ez nem vezetne eredményre, csak akkor kellene a Tisza Kálmán előterjesztéséhez nyulni.

Többek felszólalása után Bánffy kijelentette, hogy a Házban állandóan együtt kell maradnia. Csak az ünnepnapokon tartassék szünet.

Ezután a javaslatot mindnyájan aláírták.

A javaslatot már a legközelebbi napokban benyújtják a Házban.

Országgyűlés.

Budapest, decz. 7.

A képviselőház mai ülése iránt roppant nagy érdeklődés nyilvánult. A képviselők majdnem teljes számban jelentek meg. A karzatot is zsúfolva voltak közönséggel. Az elnöki széket Láng Lajos foglalta el.

Bejelentette Szilágyi Dezső lemondását.

Szilágyi lemondó levelében többek közt azt mondja, hogy állása többé nem olyan, a milyennek a pártatlanság és lelkiismeretesség szempontjából lenni kell, ezért lemond.

Eljen Szilágyi kiáltja az ellenzék. Ezután mély csendben Láng Lajos alelnök kijelenti, hogy csatlakozik Szilágyihoz.

Eljenzés a baloldalon.

Csatlakozik már csak azért is, mert az új alelnöknek ugyanazonszemlemben kell vezetni, mint az új elnöknek.

Egyelőre, míg a választás megtörténik, megtartja az alelnökséget. Kéri a Ház támogatását.

Kossuth Ferenc szólt fel ezután s az ellenzék lelkes eljenzései között vázolja Szilágyi Dezső érdemeit, a ki oly magas nívóra emelte az elnöki tekintélyt, mint ő előtte senki.

Kéri, hogy szólítsák fel Szilágyi Dezsőt a maradására.

Polónyi Géza hevesen kelt ki Bánffy Dezső miniszterelnök ellen, ki a Berliner Tagblatt cikkét sugalmazta.

Felkiáltások: Gyalázat, ki vele.

Indítványozza, hogy Szilágyi kéréssek fel továbbra is, hogy az elnökséget tartsa meg.

Polónyi nagyhatalmú beszéde után Bánffy miniszterelnök állott fel szö-lásra, de erre egyszerre kitört a vihar és tomboló zaj a baloldalon.

Ki vele! Eláll! hangzik sürű egymásutánban mintegy 10 percig.

Láng elnök hasztalan csenget, a baloldal nem tágit s még szenvedélyesebben tört ki a lármá.

A nagy zűrzavarban csak a felkiáltások vehetők ki.

Maga nem beszéljen, mit akar hazudni? Darányi beszéljen maga helyett.

Végre Láng Lajos kértére a képviselők elhallgattak s Bánffy hozzá kezdetett beszédéhez.

Kijelenti, hogy ő is meglepetve olvasta a Berliner Tagblatt cikkét.

Kiáltások: Hazudik!

Ő is nagy veszteségnek tartja Szilágyi Dezsőt, de ismeri Szilágyi hajthatlanságát.

Nagy sajnálattal bár, de kéri Szilágyi lemondását tudomásul venni és az új választás iránt az intézkedést megtenni.

Viharzó ellentmondás: Ki Bánffyval!

Gróf Apponyi Albert áll fel szö-lásra.

A jobboldalról átordítják, hogy eláll.

Balról taps.

Kubik, Fáy erre átkiáltják: Disznók, felpofozzuk Bánffy!

Erre a jobboldal megszűnt lármázni s gróf Apponyi hozzá kezdett beszédéhez.

Szilágyi érdemeit méltatva, indítványozza, kérjék fel Szilágyit a maradásra.

Holló Lajos indítványozza, hogy Ház azonosítsa magát Szilágyi eddigi eljárásával.

A szavazásnál meglepő fordulat történt.

Mig Bánffy a folyosón volt, a kormánypart és a miniszterek beleegyeztek Apponyi indítványába a folyosón levő Bánffy kivételével a egyhangulag elfogadták az Apponyi és Kossuth indítványát.

Polónyi, Holló visszavonták indítványukat,

Erre szünet következett.

Szünet után Láng Lajos azt indítványozta, hogy ma egyéb ügygel nem foglalkozik a Ház.

A legközelebbi ülés pedig pénteken legyen és annak egyedüli tárgya Szilágyi válasza legyen.

Apponyi, Kossuth kijelentik, hogy semmiféle más esetben egyéb napirendet nem fogadnak el, mint Jossipovich-ügyet és a szabadalvúpart tegnapi határozatát, mely alkotmány elleni összeesküvés, de Szilágyi iránti biztossággal egyelőre lemondanak erről. Elfogadják Láng indítványát.

Láng ezután felolvastatja a jegyzőkönyvet.

Rakovezky bevételni kéri, hogy Bánffy nem szavazta meg a Szilágyi maradására vonatkozó indítványt.

Bánffy két tanura, Gajáryra és Hegedűsre hivatkozik, hogy helyeselte.

Rakovszky: Minthogy tanuk igazolják, elhiszem.

Viharos derűtlenség.

Ezzel az ülés véget ért.

NYILTTER.

Nem volt még

olyan szép, olcsó és nagyválasztéku

Karácsonyfa

czukorka, mint az idén

PAPPLÁSZLÓ

fűszer és esemege kereskedésében

Kolozsvárt, Theologia épület

Vidékire is legpontosabban szállít.

1—4

